A°. 1838. N°. 103.

DONDERDAG DEN 27sten DECEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 24 December 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 324 | 24, bepaald, dat de bij art. 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde *Schutters-Raad*, voor het jaar 1839, bestaan zal uit de Heeren:

Kapt. Adjudant J. HELB, als *President*.
1e. Luitenant E. J. S. STUGER,
2e. Luitenant H. J. A. WITTERING,
Sergeant-Majoor H. W. VARENHORST,
Sergeant S. H. DE GRANADA,
Korporaal R. H. BRAAM,
Schutter H. E. BUHK,
als *Leden*.

Mitsgaders:

Dat de functien van Griffier bij voormelden Raad gedurende 1839, zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schutterij, H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Plaatselijke Policie.

Bij gelegenheid van de op handen zijnde *Oude-* en *Nieuwejaarsdagen*, worden de Ingezetenen dezer Stad herinnerd aan de Publicatie van 19 | 25 November 1828, inhoudende verbod *om binnen den omtrek der Stad Vuurwapenen of Vuurwerken onder welke benaming ook af te schieten of op te laten.*

De ondergeteekende vertrouwt dat Ouders, Voogden en Hoofden van huisgezinnen ter wegneming van alle gevaar hetwelk door het afsteken of oplaten van Vuurwerken kan ontstaan, hunner zijds zullen medewerken tot handhaving van dit verbod; terwijl hij zijner zijds de bevelen heeft gegeven, dat door de Policie op het naarkomen van hetzelve worde gewaakt.

Paramaribo den 26 December 1838.

De Procureur Generaal *ad interim* der Kolonie SURINAME,
P. FIERS SMEDING.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik *Spartan*, Kapt. P. Swanson, van Neder-district Nickerie naar Boston; lading: 49 vaten Melassie en diverse Plantaadje Goederen.

Den 22sten, de Engelsche Sloep *Water Witch*, Kapt. G. Fraser.

Den 24sten, de Engelsche Schoener *Robert Wagner*, Kapt. William Payne. — Beide naar Demerary.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Dolphijn*, Kapitein G. Ellart, naar het Opper-district Nickerie.

Idem, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam; lading: 398 vaten Suiker, [illegible] Karben, 1 vat oud Koper en 1 [illegible] Rum.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 27 October 1838.)

NEDERLANDEN.

LEEUWAARDEN, 23 *October*.

De Courant dezer stad behelst het volgende berigt uit Harlingen, 21 October, omtrent de ontzettende schipbreuk van het Harlinger beurtschip, in den nacht tusschen donderdag en vrijdag j. l.:

»In den stormachtigen avond en nacht van den 18den dezer, had in de nabijheid dezer stad eene ramp plaats, waarvan de jaarboeken van dit gewest slechts nog één voorbeeld weten op te noemen, en die even noodlottig als zeldzaam is. De beurtschipper van Harlingen op Amsterdam, *Beuke Feekes van der Werf*, na donderdag ll. langen tijd op bedaarder weer en gunstig wind gewacht te hebben, ondernam eindelijk de reis des namiddags te half twee ure, hebbende aan boord, behalve zijnen stuurman en kok, naar men kan berekenen, vier en twintig passagiers.

»Tot op de hoogte der zoogenaamde Boontjes gekomen zijnde, was de wind van lieverlede al sterker toegenomen niet alleen, maar ook hem zich tegen geloopen, en had hij het ongeluk bij eene wending een zijner zwaarden te verliezen; weshalve hij besloot terug te keeren. Toen hij echter des avonds omstreeks te half zeven ure, met een vliegende voor den wind, tot aan den mond der haven weder genaderd was, kwam hij ongelukkiglijk het juiste punt te missen, door een geweldig sterkgaand getij om de Noord, zoodat de achtersteven op de steenen van het Noorderhoofd stiet, het roer uit de haken geligt werd, en verloren ging, terwijl het nu geheel van stuur ontbloote vaartuig, de haven voorbij en noordwaarts opgedreven werd, tot op de zoogenaamde plaatjes, niet verre van deze stad, waar men het roef, een kettingkabel ten anker wist te werpen; dan nu ontdekte men een belangrijk lek; met een bruisschend geweld stroomde het water binnen, en wel zoo snel, dat onderscheidene zich in de kajuit of kelders bevindende personen geen tijd hadden zich te redden. Nauwelijks was deze mare alhier verspreid; of alles stroomde naar het noorder-bolwerk, van waar men de noodseinen en hulpkreten der bedreigde schepelingen niet onduidelijk gewaar konde worden. Al dadelijk was men op middelen tot redding bedacht, en bemoeiden zich vele menschlievenden, om hulp te verschaffen. Eigenaardig sprak men daartoe den kapitein van de stoomboot *Prins Frederik* aan, om zoo mogelijk het schip in de haven te slepen, of de passagiers over te nemen; doch deze verklaarde zich niet derwaarts te kunnen begeven; daar op hem de verantwoordelijkheid voor het vaartuig rustte. Daarop wendde men zich tot het personeel van de loodsdienst, liggende een der loodsvaartuigen buiten de sluizen gereed, en verzocht men de loodsen toch onverwijld alles in het werk te stellen, om de in nood zijnde menschen te redden. Deze aanzoeken werden onmiddelijk achtervolgd door onderscheidene en belangrijke uitlovingen van geld; zelfs garantie bovendien geboden voor het eventueel verlies of beschadigen van het loodsvaartuig, en alle aandrang en overreding gebezigd, om de respectieve loodsen hoofd voor hoofd, en gezamenlijk over te halen met het bedoelde vaartuig uit de haven te gaan. Terwijl men hen vruchteloos trachten over te halen, boden zich een aantal menschlievende en moedige varensgezellen uit deze stad vrijwillig en zonder eenige toezegging op belooning, tot redding aan, om, indien men hun slechts een geschikt vaartuig konde geven, alsdan de redding ten minste te beproeven. Doch door een toevalligen en noodlottigen samenloop van omstandigheden, konden zij geen geschikt vaartuig meester worden, daar velen van oordeel waren, dat er met sloepen niets uit te voeren was, waartoe anders de groenlandsche sloepen volgaarne werden aangeboden, daar ook de loodsen weigerden om hunne boot tot dat menschlievend einde af te staan; zij gelieten zich eindelijk, als of zij zelven er op uit wilden zeilen, zoodra het weder en tij iets gunstiger en handzamer werden.

Inmiddels toonde men de gestadig om hulp roepende schepelingen, door het ontsteken van teertonnen op den dijk, dat men hen opgemerkt had; dat men door deze verlichting op eene te verwachten stranding was voorbereid, en hield men door het gedurig voortgaan daarmede tevens hunne hoop en moed levendig.

»Zoo was het allengskens middernacht geworden; maar nog ging de storm niet liggen, zoo dat het bij het voornemen der loodsen bleef.

»Het was toen, dat drie engelsche kapiteins welke met hunne schepen in de haven lagen, te weten *Daniel Charrosin*, *James Atkins* en *Henry Disbey*, het edel en stoutmoedig besluit namen, om met twee hunner sloepen, de eene bemand met drie, de andere met vier hunner matrozen, een gevaarlijken togt naar het gezonken schip te ondernemen.

»Kapitein *D. Charrosin* bereikte gelukkig zijn doel, doch vreezende dat een te groot aantal der nog op het wrak in leven zijnde passagiers te gelijk op hem zouden aankomen, waardoor de sloep gevaar zou loopen van te zinken en allen alsdan hun dood in de golven zouden vinden, hielden zich af, en wierpen in de nabijheid van het schip hunne dreg uit, waarvoor zij bleven liggen tot dat de dageraad aanbrak, zonder ophouden de ongelukkige schipbreukelingen, die tot lijfsbehoud in want en mast geklommen waren, toeroepende om moed te houden tot dat men hen bij den naderenden dageraad te hulp zou kunnen komen. Tot vermeerdering der ramp scheurde reeds omstreeks 2 ure het voorwand in stukken, en sleepte het die ongelukkigen mede, welke aldaar hunne redding gezocht hadden. De andere boot zag zich genoodzaakt, om, na vele vruchtelooze pogingen tot ontdekking van het in zwarte duisternis gehulde schip, weder naar de haven terug te keeren.

»Eindelijk brak het zoo vurig gewenschte daglicht aan, maar barstte ook de storm, als met vernieuwde woede, weder los. Desniettemin waagde het thans de manschap der eerste sloep, om te enteren, en was zij gelukkig genoeg, om drie der schipbreukelingen te verlossen van het wrak, en behouden in de haven te brengen. Nu wilden de edele vreemdelingen voort daarop eene tweede reis beproeven, maar men wist hen te bewegen, om, daar zij reeds den ganschen nacht rusteloos hadden doorgebragt, hunne grootsche taak aan lieden ook menschenvrienden over te dragen, die nog meer van krachten zijnde, tot voltooijing daarvan te beter in staat waren. Deze waagden dus mede

de twee sloepen eene nieuwe poging, onder aanvoering van onze heldhaftige stadgenooten *Simon van der Meer* en *Jacobus Willem Jager*, beide bevaren en kloeke zeelieden, die zich in den beginne reeds bereid hadden verklaard om den reddenden arm te bieden. Hun mogt het gebeuren om de nog zes levend aanwezigen en twee lijken van den gezonken bodem aan wal te brengen. De overige passagiers, gelijk ook de beurtschipper en kok, waren reeds in den voornacht door de aanhoudende stortzeeën van boord geslagen, of in het zinkend vaartuig jammerlijk omgekomen.

De lijken dezer ongelukkigen zijn gedeeltelijk hier reeds aangebragt of aangespoeld, en gedeeltelijk worden ze nog vermist.

DUITSCHE POST.

BERLIJN, 18 *October*.

Heden hebben vele militaire en civiele personen zich plegtig en vrolijk vereenigd tot viering des 25sten verjaardags van den veldslag bij Leipzig, die aan Duitschland deszelfs vrijheid en zelfstandigheid heeft terug gegeven.

De circulaire der Belgen aan de Pruisische Rijnlanden om dezelve tot oproer tegen derzelver braven Koning aan te zetten, wordt hier overal slechts als eene satyre aangemerkt. Men gelooft den Falstaff van Shakespeare te hooren, bij het klinken van den zelfgeprezen moed der blaauwkielen, die zich gaarne van nieuwen bijstand willen verzekeren, naardien zij bemerken, dat men hen te eeniger tijd op het lijf zal vallen. Zij trachten door kuiperijen en verfoeijelijke verzinsels het gouvernement van Pruissen te hoonen, hetwelk toch in elk opzigt de welvaart in de westelijke provincien bevordert, en kunsten, wetenschappen en nijverheid aldaar tot eenen hoogen trap heeft verheven. Waarschijnlijk willen deze niet zeer achtingswaardige naburen hunne verachtelijke vlekken vermengen door een verbond met de getrouwe en brave Rijnlanders, die echter voor eene zoo weinig roemrijke verbindtenis hartelijk zullen bedanken.

In het zuiden van Rusland worden tegenwoordig verbazend groote massas krijgsvolk bijeengetrokken, die onmogelijk alle tegen de Circassiers kunnen gebezigd worden, vermits het terrein aldaar geene ontwikkeling van overgroote legers toelaat. Naar men vermeent zal de Keizer in het laatst van October de armee van het zuiden komen in oogenschouw nemen.

Den 22sten. — De omstreken onzer hoofdstad worden op dit oogenblik door eene roovebende verontrust. Verscheidene reizigers zijn reeds beroofd, één zelfs is vermoord geworden. Intusschen is onze policie deze bende op het spoor en twee der roovers bevinden zich bereids in hechtenis.

BORCHOLT, 23 *October*.

Een bedroevend ongeluk heeft eergisteren in het naburige Niederambt plaats gehad. Een arme doch brave daglooner verliet des morgens vroeg met zijne vrouw en moeder zijne schamele woning, om de mis te hooren, en liet een kind van vier maanden en een vierjarig meisje aan het toezigt van een zesjarig knaapje over. Toen de ouders naar huis keerden stond hunne woning in lichte laaije vlam, de geheele opbrengst van den oogst werd door den brand verteerd, en de twee jongste kinderen kwamen deerlijk in de vlammen om. Het knaapje wist zich nog te redden door met verbranden kleederen uit het raam te springen. — Moge dit vreeselijke geval tot waarschuwing verstrekken aan de landlieden, die maar al te dikwijls hunne kinderen alleen en zonder opzigt te huis laten.

Het Antwoord der Staten-Generaal.

Zal men buiten 's lands het Hollandsche volk dan nooit kennen! Zal men ons dan eeuwig afmeten, naar den maatstaf volgens welken men de natiën beoordeelt, alwaar de dwaze theorien eens dagbladschrijvers den gang der Regering kunnen belemmeren, en de grillen eener opgeruide menigte voor de publieke opinie doorgaan? Van het oogenblik af aan, dat Holland heeft kennis bekomen, van de wijze waarop men, waarschijnlijk, 's Konings voorstel tot het teekenen der 24 Artikelen zal beantwoorden, heeft de gansche natie zich op eene bewonderenswaardige wijze onderscheiden, door hare kalme en welberadene houding. Geene gewestelijke noch stedelijke autoriteit, geene vereeniging van burgers heeft door ontijdige en onberadene stappen hare gevoeligheid over het onregt dat men ons wil aandoen, openbaar gemaakt, en de Regering in derzelver ernstige en rijpe overweging, omtrent hetgeen haar te doen zal staan, gestoord en belemmerd. Een ieder is rustig en bedaard gebleven, met vertrouwen afwachtende wat de Vorst en, na hem, de wettige vertegenwoordigers des volks tot 's lands oorbaar zouden vermeenen te behooren. De dagbladen, die bij ons, dank zij den Hemel, de openbare meening niet behoeven te leiden, maar daarvan op weinige uitzonderingen na, slechts de uitdrukking zijn, konden zich dus ook niet anders onderscheiden, dan door een' redeneertrant, ontdaan van allen geest van opruijing, van alle, niet met deszelfs toestand passende bedreigingen, of aan ons nationaal karakter vreemde snoeverijen. Intusschen heeft men zich, en het is niet de eerste maal, zonderling omtrent onze wezentlijke gezindheden bedrogen. Onze bedaardheid was geene onverschilligheid; onze kalmte geene moedeloosheid; onze rust geene afmatting. Wij dachten wel degelijk na over onze zaken, en onderhielden ons deswege, al deden wij ook het gansche land niet weergalmen van het gejuich van dolzinnige klubisten, of van misleide en opgewonden volksvergaderingen. Wij wikten en wogen met de meest mogelijke onpartijdigheid en rondborstigheid de verschillen, de gevolgen welke uit 's Konings verklaring zouden kunnen voortvloeijen, maar daarom bragten wij het land niet in rep en roer, noch verspreidden onrust zelfs in de naburige rijken. In een woord, wij toonden, in de moeijelijke omstandigheden waarin wij ons bevonden, en gelijk wij dit in de laatste jaren meermalen gedaan hebben, dat wij Hollanders waren en wel zoodanigen als onze voorvaderen zich betoonden in de hagchelijke tijden, die zij beleefd hebben. Dit heeft de vreemdeling, gewoon om ons met de Belgen op eene schaal te wegen, niet willen begrijpen, en van daar de bespottelijke en door de uitkomst immer gelogenstrafte voorspellingen, omtrent eene, door velen voorzeker vurig verlangde, breuk tusschen den Koning en het volk; van daar de zekerheid, welke men meende te hebben, en waarvan sedert eenige dagen, de Fransche, Engelsche, Duitsche en Belgische bladen vol zijn, dat de Staten-Generaal bij hun antwoord op de Troonrede eene wijze van beschouwing zouden aan den dag leggen, strijdig met die der Regering, en waardoor deze de noodzakelijkheid zoude leeren inzien van een einde te maken aan den tegenwoordigen stand der zaken, welke offers daarvoor ook te Londen zouden mogen noodig geoordeeld worden.

Dat Adres is nu in de wereld, en vreemd zal menigeen in de ooren zijn geklonken de zinsnede waarbij de vertegenwoordigers der natie plegtig en ten aanhoore van Europa, tot den Koning zeggen: *Mogt, ten gevolge eener* ONBEGRIJPELIJKE STAATKUNDE, *de hoop op eene uitkomst bestaanbaar met de eer en de ware belangen van Neerlands volk, niet spoedig verwezentlijkt worden, dan zal Uwe Majesteit ons bereid vinden om Hoogstdeszelfs pogingen te ondersteunen, ten einde tot zoodanige uitkomst te geraken.*

Die taal is kort doch duidelijk, gematigd doch krachtig. Zij denkt niet als wie de Staten-Generaal, die met diepe smart hunne billijke verwachtingen door de Mogendheden zien te leur gesteld, de schuld toegekend, van het langer voortduren dier spanning waarin wij ons bevinden; doch zij doet dit zonder iemand te beleedigen of te kwetsen. Zij berispt noch veroordeelt de staatkunde van geen onzer Bondgenooten. Zij bekent slechts dat die staatkunde voor Holland onbegrijpelijk is; en met meer bescheidenheid kan men zich toch wel niet uitdrukken. De Staten-Generaal zijn er verre van verwijderd, om, zoo als menigeen buiten 's lands hoopte en geloofde, hun verlangen te kennen te geven dat men toetrede tot elk voorstel, wat het ook zij, waardoor aan het *status quo* een einde kan gemaakt worden. Integendeel, zij verlangen eene uitkomst, gegrond op de door de Mogendheden zelven onherroepelijk bepalingen, eene uitkomst waarin regt worde gedaan aan 's Konings pogingen ter bevordering des heils van het vaderland, en aan het aan zijnen Koning en zijne verpligtingen getrouwe volk; eene uitkomst, eindelijk, bestaanbaar met de eer en de ware belangen van Nederland. En de hoop op zoodanige uitkomst moet spoedig verwezentlijkt worden, zoo niet, dan zijn de Staten-Generaal bereid den Koning te ondersteunen in Hoogstdeszelfs pogingen, ten einde tot zoodanige uitkomst te geraken.

De Hemel geve, dat de edele houding welke de Staten-Generaal van Nederland zoo onbewimpeld en zoo welberaden aannemen, niet zonder invloed blijve op de thans ten einde loopende doch nog niet geëindigde beraadslagingen der Conferencie. Dat men niet uit het oog verlieze, hoe, na deze ondubbelzinnige verklaring onzer Vertegenwoordigers, er voor den Koning geene keuze overblijft, ingeval men ons Kabinet voorstellen mogt doen strijdig met hetgeen de nationale eer en welvaart gebiedend vorderen. Dat men toch wel bedenke hoe de onvermijdelijke verwerping van dusdanige voorstellen tevens het teeken moet zijn voor de Hollandsche Natie, om het laatste middel aan te grijpen, waarover onafhankelijke staten beschikken kunnen, wanneer onzer verderf het gevolg dreigt te worden van het onregt, dat men hen aandoet. Dat men eindelijk wel opmerke, hoe door het weigeren van de zijde der Belgen, om het eenmaal als onherroepelijk vastgestelde traktaat van 15 November 1831 met Holland te teekenen, ook van zelf komt te vervallen de preliminaire overeenkomst van 21 Mei 1833, die onze regering verbond tot het naveleu des wapenstilstands, zoo lang zij van haren kant tot de 24 artikelen weigerde toe te treden, maar die natuurlijk alle verbindende kracht verliest, zoodra België het is, dat door het schenden zijner verbindtenissen jegens de Mogendheden, het daarstellen eener eindschikking met Holland onmogelijk maakt.

ADVERTISSEMENT.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financiën brengt ter kennis van de daarbij Belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de Uitgaande Regten zullen geheven worden, gedurende het *Eerste Kwartaal* des jaars 1839, dezer Kolonie uit te voeren Produkten, zijn bepaald, als volgt:

Van de *SUIKER* op (7½) *Zeven en een halve* Centen.
» » *HEELE KOFFIJ* op (24) *Vier en twintig* Centen.
» » *GEBROKE KOFFIJ* op (16) *Zestien* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (31) *Een en Dertig* Centen.
» » *VUILE KATOEN* op (15½) *Vijftien en een halve* Centen.
En
» » *KAKAO* op (12) *Twaalf* Centen,
per pond Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo den 24 December 1838.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.